

Chiang mai, februari 2011

Een nieuwsbrief.

Een andere naam voor iets wat voor de meeste lezers inmiddels al vertrouwd is. Werd dit bericht vroeger een rondzendmail of een halfjaarbericht genoemd; nu gaan we verder onder de naam nieuwsbrief. De belangrijkste reden voor deze wijziging is dat de naam nu ook correspondeert met de tekst op onze website - www.hilltribeschildren.nl - . De inhoud van de nieuwsbrief blijft vooral gaan over de jongeren in onze tehuizen!

Tehuizen

Ja, u leest het goed "Tehuizen". Ik werk hier in Chiang mai al een paar jaar samen met Wiel Palmen, een Nederlander die ook een stichting heeft opgericht (Martinusstichting uit Twello). Hij komt een- of tweemaal per jaar naar Thailand en ondersteunt dan ondermeer jongeren die geen geld hebben om te studeren. Hij had daarvoor een huis gehuurd; iets ten noorden van Chiang mai waar deze studenten woonden. Omdat hij een wat duurder huis had en ik een goedkoper alternatief kon bieden, heeft hij zijn jongeren overgeplaatst naar het nieuwe huis. Het scheelt behoorlijk wat geld omdat mijn jongeren die in en rond Chiang mai een vervolgopleiding volgen ook in dat huis kunnen wonen. Met het geld dat we daarmee uitsparen, kunnen we meer jongeren helpen en daarnaast is er ook iets meer controle op wat er in het huis gebeurt. Ik kom er zeker een keer in de week en er is ook een oudere student die de boel in de gaten houdt. Het huis is verbouwd en geleverd. Hier hebben enkele van mijn jongeren aan meegewerkt.

We zijn nog druk bezig om de nodige inventaris aan te schaffen maar de reactie van de huidige bewoners is al positief.

De schilder is nog volop bezig

Gezondheid

Vorig jaar zomer heeft een van mijn kinderen in het ziekenhuis gelegen omdat hij bij het spelen op school een stuk touw in zijn oog kreeg. Blijkbaar is hem dat zo goed bevallen dat hij in december is teruggegaan. Nu met een acute blindedarmontsteking. Opnieuw een aantal dagen in het ziekenhuis zonder dat zijn familieleden hem konden bezoeken. Gelukkig was de telefoonverbinding met zijn dorp nu veel beter zodat er wel contact mogelijk was. Toen ik enkele dagen na de operatie een foto van hem nam in het ziekenhuis was er ineens grote ophef. Het mocht niet. Toen ik wat rondkeek zag ik dat naast hem een man lag. Op zich niets bijzonder natuurlijk maar toen zag ik ook de ketting waarmee zijn voeten aan het bed waren vastgemaakt. Met zulke kettingen worden in Rotterdam de schepen aangemeerd en deze man kwam slechts uit de tegenover het ziekenhuis gelegen gevangenis.

Gelukkig had ik de foto al gemaakt.

Voetbal

Op vaderdag - 5 december - wat hier in Thailand tevens de verjaardag van de Koning is, hebben mijn kinderen een voetbalwedstrijd gespeeld tegen een team van een Lisu instituut. Omdat mijn kinderen ook allemaal Lisu zijn, leverde het dus geen taalprobleem op. Na de eerste helft stonden wij met 2 nul achter. Een donderspeech van de coach in de rust gaf gelukkig wending aan de wedstrijd want na afloop van de wedstrijd stond er een 5 - 4 overwinning op het scorebord. Omdat zij nog nooit 2 keer 45 minuten hadden gevoetbald moesten er 2 spelers met kramp van het veld gedragen worden. Het zal iedereen natuurlijk duidelijk zijn dat mijn team in een oranje shirt voetbalde.

Er moest later nog even geposeerd worden voor de foto

Beroving

December was een maand met veel bijzondere gebeurtenissen. Een zeer vervelend voorval was de beroving van 2 jongens. Zij waren met mij meegereden naar Chiang mai waar zij kleren wilden kopen. Ze werden aangesproken door een vrouw of zij haar even konden helpen. Er ging er een mee met haar achter op de brommer. Zij kwamen bij een garage waar ze de reparatie van haar brommer moest betalen. Kon hij het even voorschieten dan zou haar zuster het direct teruggeven. Hij deed het, 400 baht - ongeveer 10 euro -. Toen ging ze de andere jongen ophalen. Toen vroeg ze aan hem of zij even gebruik mocht maken van zijn mobiel. Dat mocht wel. Met de mobiel belde ze haar zuster zei ze en ging die vervolgens ophalen. De mobiel ging mee. Wie er ook terugkwam geen vrouw, geen zuster en geen mobiel. Deze had hij pas 2 weken geleden gekocht van het geld dat hij in zijn vakantie had verdiend. Een zeer gewiekste vrouw die twee jongeren berooft van het weinige dat zij bezitten.

Haarknippen

Half januari kwam er een oud collega van mij op bezoek samen met zijn vrouw. Omdat ik wist dat hij vroeger ook kapper is geweest, had ik hem gevraagd om zijn schaar en tondeuze mee te nemen. Nadat er een schaaap over de dam was, kwamen er meer klanten voor hem. Eerst moest er maar heel weinig af, maar later, toen ze in de gaten hadden dat hij veel beter knipt dan de meeste Thaise kappers, kwamen ze terug en moest er meer van af.

Het werk wordt minutieus gecontroleerd.

Vervolgopleiding

De volgende maand sluiten 6 jongeren de middelbare school af. Vijf van hen gaan verder leren en een stopt. We zijn druk bezig geweest om een juiste vervolgopleiding te vinden. Dat is gelukt. Vier gaan een agrarische opleiding volgen en nummer vijf een technische.

Ze hebben 3 jaar in het tehuis gewoond en zullen nu meer op eigen benen moeten staan. Voor een paar is dat geen enkel probleem maar er zullen er ook bij zijn die daar veel meer moeite mee krijgen. Het is hier niet anders dan in Nederland.

Inschrijving voor de nieuwe school.

Kookcursus

Omdat de huidige jongste kinderen volgend jaar tot de ouderen gaan behoren worden zij nu opgeleid om ondermeer te gaan koken. De eerste keer was dat heel erg onwennig zeker als ik dan ook nog zeg dat er voldoende paracetamol aanwezig is voor de kinderen die straks buikpijn hebben. De nieuwe kok kreeg het beste compliment dat je hem kan maken. Het eten ging volledig op.

Onder toezend oog van de chef-kok aan het werk

Zoals gebruikelijk willen wij u wederom hartelijk danken voor uw steun en donaties die wij van u ontvangen. U doneert zodat de jongeren naar school kunnen gaan en een opleiding kunnen volgen. Dit jaar ronden 6 studenten de middelbare school af en 2 studenten de vervolgopleiding. Wij zijn trots op het resultaat en op hen.

Namens alle kinderen en de bestuursleden van onze stichting nogmaals bedankt.

Joop Rieff